

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Dariusz Dończyk

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie ze skargi S. K.

o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym postanowieniem Sądu

Okręgowego w S. z dnia 22 października 2008 r.,

sygn. akt I Ca (...)

w sprawie z wniosku S. K. i D. K.

przy uczestnictwie Z. Ł. i Z. Ł.

o rozgraniczenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 22 kwietnia 2010 r.,

zażalenia wnioskodawcy S. K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w S.

z dnia 26 października 2009 r., sygn. akt I Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wnioskodawca zaskarżył w całości zażaleniem postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 26 października 2009 r. odrzucające jego skargę o wznowienie postępowania.

W uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia Sąd Okręgowy stwierdził, że nie zachodzą podstawy wznowienia postępowania określone w art. 403 § 1 i § 2 k.p.c.,

ponieważ wnioskodawca nie wykazał ani nie uprawdopodobnił jakiegokolwiek wpływu na wynik postępowania aktu własności, na który powołuje się w skardze. Nadto Sąd uznał, że badanie dopuszczalności wznowienia wymaga ustalenia, czy podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje.

W zażaleniu skarżący zakwestionował dokonaną przez Sąd wykładnię art. 403 § 2 k.p.c., iż dla istnienia podstawy wznowienia konieczne jest uprawdopodobnienie przez skarżącego związku przyczynowego pomiędzy nowymi faktami i dowodami a zakończonym postępowaniem. W ocenie żalącego, dla ziszczenia się przesłanki z art. 403 § 2 k.p.c. nie jest konieczne uprawdopodobnienie przez stronę wpływu nowego dowodu dla wyniku prawomocnie zakończonego postępowania. Zdaniem skarżącego, wpływ nowego dowodu na wynik zakończonego postępowania jest bez znaczenia dla istnienia podstawy wznowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Trafne jest stanowisko Sądu zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia, że dla oceny istnienia podstawy wznowienia postępowania określonej w art. 403 § 2 k.p.c. istotne jest uprawdopodobnienie wpływu nowych okoliczności faktycznych czy środków dowodowych na wynik postępowania, bo wpływ ten przesądza o niezbędnym ustaleniu rzeczywistego istnienia podstawy wznowienia, a nie tylko jej werbalnego wyartykułowania. Innymi słowy, badanie dopuszczalności wznowienia postępowania wymaga ustalenia przez Sąd, czy podstawa wznowienia rzeczywiście istnieje (v. postanowienie SN z dnia 4 września 2008 r., IV CZ 71/08, OSNC-ZD 2009, nr 4, poz. 88). Już wcześniej w orzecznictwie utrwaliło się stanowisko, że wykrycie nowych okoliczności faktycznych czy środków dowodowych stwarza tylko wówczas podstawę wznowienia postępowania, gdy odkryte zostały takie okoliczności faktyczne lub środki dowodowe zaszłe poza postępowaniem dowodowym, które istniały już przed uprawomocnieniem się orzeczenia ale nie były znane stronie, ale zarazem takie, które mogły mieć istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy (v. postanowienie SN z dnia 17 grudnia 2004 r., II CZ 146/04, niepubl.). Ocena istnienia podstaw do wznowienia postępowania obejmuje bowiem ocenę rzeczywistego istnienia powołanych w skardze okoliczności uzasadniających złożenie skargi i ich wpływu na wynik rozstrzygnięcia, a nie powołania się na przepisy regulujące dopuszczalność wznowienia postępowania (v. postanowienie SN z dnia 23 lutego 2006 r., I CZ 3/06, niepubl.).

W tym stanie rzeczy, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.